

HELHET. Bildkonstnären Panu Ruotsalos ateljé vid Hollywoodgränden i Billnäs kombinerar känslan för trä med ljuset från stora fönster och närheten till naturen. FOTO: PETER SJÖSTRAND

KONST

Mål, mening och magi i konsten

Det är oneklig en tillgång för kulturlivet i Raseborg att en bildkonstnär som Panu Ruotsalo fast boende i kommunen, närmare bestämt i Billnäs. Dels är han intressant som konstnär, dels öppnar han upp för dialog med omgivningen.

Konst måste naturligtvis inte öppnas verbalt utan ska kunna verka på sina egna villkor, via bildkommunikation. Alla konstnärer äger inte förmågan att kommunicera sina intentioner med ord.

Men i dialogen med omvärlden ger det oneklig ett mervärde när en konstnär både äger förmågan och viljan till samtal om innehåll och avsikter. Det öppnar för vidare förståelse och intresse.

Panu Ruotsalo är en sådan konstnär.

Några exempel på hans växelverkan med samhället är att den egenhändigt byggda ateljén på Hollywoodgränden i Billnäs varit öppen i evenemangen Karis Suomen Paris och under Konststrundan. Han har också tagit emot konststuderande från Västra Nylands folkhögskola och gymnasieelever som han berättat för om sin konst och sitt sätt att arbeta.

Om samhällsintresset berättar också att han donerade verk till en auktion som ordnades till förmån för det nya barnsjukhuset i Helsingfors. Och om sin utställning i Galleri Bronda nyligen nämner han att samtalen med besökare och kunder gav

stort utbyte. Han drar sig inte för att verbalisera sina intentioner och öppet lyssna på hur andra upplever hans arbeten.

Men han gör inte så kallad ställningstagande konst.

– Som person är jag engagerad i samhället och blir urförbannad när en noggrann av människor kommer fram. Men min konst speglar andra saker, säger han.

Allt är genomtänkt

Att verbalisering är naturligt för Panu Ruotsalo hänger ihop med att han läser mycket och äger tillgång till språket, men också med att han noggrant tänker igenom vad han vill och gör.

Visst finns intuitionen och inspirationen där – för att inte säga passionen och magiken som gör konstskapandet meningsfullt. Men processen är inte enbart spontan utan noga genomtänkt.

– Jag är sällan nöjd med den första versionen. Vanligen målar jag varje verk minst två gånger och fördjupar tills jag känner att jag nått fram.

Hur en skapande period går över i följande och det konstnärliga uttrycket förnyas, illustreras av att han

sommaren 2017 i Vasa konsthall visade abstrakta färgstarka arbeten som bottnade i det undermedvetna.

– Det ledde till en övermåtnad på färg och ett behov till noggrann granskning. Färgerna försvann och jag började jobba i de här monokromatiska skalorna.

– För mig är de här bilderna porträtt av känslor.

Går bakom känslorna

Panu Ruotsalo förklarar att han griper tag i olika känslor och går bakom dem – en rätt så krävande process.

– Det är en annan sak än att titta på känslan från sidan.

– I de här känslorporträtten kändes arbetet mycket fysiskt och även om mitt uttryck alltid varit abstrakt, kom de här människogestalterna nu med i bilden.

– Jag är sällan nöjd med den första versionen. Vanligen målar jag varje verk minst två gånger och fördjupar tills jag känner att jag nått fram.

Hur en skapande period går över i följande och det konstnärliga uttrycket förnyas, illustreras av att han

sätt kan betraktas som lyckad, som den i Bronda.

Då är det viktigt att ha följande mål i sikte, eller åtminstone klarhet om riktning och innehåll.

Ruotsalo tror att han kommer att jobba vidare med tematiken i känslorporträtten.

Målningarna, av vilka en del nu finns på ateljéväggarna i Billnäs, är halvabstrakta och framstår till en början nästan svartvita, men visar sig vid närmare betraktande bygga på flera andra färger. Kroppar och gestalter tar form i en blandning av sköra linjer och kraftiga penseldrag som går samman i mörka kraffält. Formerna är organiskt mjuka men kraftiga.

Sköter hus och hem

Att målningarna har stort format bidrar till det fysiska i arbetet, vilket inte är främmande för Panu Ruotsalo i andra sammanhang heller. Han har själv byggt bastuateljén och renoverat det intilliggande bostadshuset för sin fempersonersfamilj.

Utöver det egna arbetet i ateljén är det hans lott att sköta hem och hushåll. Det innebär en bred palett av uppgifter då yngsta barnet är i

Jag är sällan nöjd med den första versionen. Vanligen målar jag varje verk minst två gånger och fördjupar tills jag känner att jag nått fram.

daghemsåldern och äldsta närmar sig arton. Hustrun pendlar till jobbet i Helsingfors.

Panu Ruotsalo trivs i sitt sammanhang i Billnäs. Även om konstnärskapet på många sätt är slitsamt har han lärt sig bemästra rytmerna. Som yngre fick han för brödfödans skull lov att hugga i med alla möjliga olika jobb, men konstnärsidentiteten var ändå ohotad.

– Jag har jobbat som konstnär i tjuo år och vet att jag vill fortsätta med det. Det är där jag hittar mål och mening, och till och med stunder av magi.

MARIT LUNDSTRÖM
kultur@vastranyland.fi